

toploto prostor okrog in okrog, dokler ne nastane okrog nje dovolj prostora, z ledom pokrit prostor.

Medvedka je ljubeča in skrbna mati. Še ko mladiči dorastejo, deli z njimi hrano. Uči jih vseh potrebnih spretnosti, plavanja in vseh lovskih zvičaj. Mladiči se vsega kmalu nauče, a so velike lenobe. Najrajši se naslonijo na hrbet svoje matere in dremljejo. Mislijo si: »Kaj bi se mučili, bo že mati za nas poskrbela!« Medvedka žrtvuje za svojo deco tudi življenje, če treba.

Nekoč je medvedka z dvema odraslima mladičema izsledila taborišče lovcev, ki so ravno pekli ribe nad ognjem. Ker sta ji bila mladiča lačna,

stopi mati junaško k ognju, sname z različna pečene ribe in jih odnese svojim mladičem. Lovci ustrelje in mladiča padeta smrtno zadeta. Tudi mati je ranjena, a ne smrtno. Krvaveč in hropeč se splazi k svojima mladičema in jih skuša s šapami dvigniti. Ko vidi, da se mladiča ne ganeta, žalostno zatuli. Nato steče par korakov v stran, se ozre in spet zatuli. Ko vidi, da mladiča ne sledita, se vrne, ju boža, dviguje, kliče. In spet steče proč, mešneč, da ji bosta sinova sledila. Končno spozna, da sta mrtva. Tedaj se ob njunih truplih vzbne, se ozre proti lovcem in razjarjeno zarenči. Lovci odgovore s streli in ljubeča mati pade k mladičema in se več ne gane.

MODRI OBIČAJI.

Vsako leto na Silvestrovo, ko so se oglasili v naši podružni cerkvi zvonovi, oznanjajoč predvečer novega leta, nas je sklical ded, da gremo v sadovnjak voščiti sadnemu drevju zdravo in rodovitno novo leto.

Na skednju so bila pripravljena slamnata poresla. Šli smo od drevesa do drevesa in opasali vsako deblo v višini naših glav ter mu voščili:

Da bi zdravo bilo,
sadja mnogo nam rodilo,
srečno, zdravo in bogato
novo leto!

Velikonočno soboto, zgodaj zjutraj, ko zakurijo in blagoslove pri cerkvenih obredih ogenj, smo pobrali slamnate pasove od debel in jih sežgali na vrtu z nagrabljenim listjem in drobnjavo vred.

Svečano in z neko tajinstvenostjo smo opravljali ta dela. Ne vem, če je vedel ded, mi nismo, da opravljamo pri tem starem običaju zelo koristno delo.

V zgodnji zimi iščejo v razpokah in lišaju skrivališča in prezimovališča mnogi sadni škodljivci, kakor: jabolčni zavijač, cvetoder, pa tudi veliki in mali zimski pedic. V slamnatih poreslih najdejo prav udobno prezimovališče. Pri umnem sadjarstvu uporabljamo posebne, prav v ta namen pripravljene pasove iz valovitega papirja, ki jih opašemo že v mesecu novembru in z nabranim mrčesom vred odstranimo in sežgemo že v zgodnji pomladi.

Uspešno pa lovimo sadne škodljivce le na čistih in gladkih deblih, zato jih že jeseni ali v zgodnji zimi dobro ostrgamo in če le mogoče namažemo z apnenim beležem, še bolje z arborinom (na 10 l vode 1 l arborina), apneni belež in arborin uničita mah in lišaje, ter napravljata gladko deblo.

Ne pozablajmo lepih običajev, izpopolnjenih z novimi izkustvi. Še je čas, da voščimo na opisan način našemu sadnemu drevju: Zdravo in rodovitno novo leto. Sk.